

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy hóra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (Hó-) utca 10. sz. hóvá az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

A helyzet és Ausztria.

Budapest, április 4.

(- th.) A költségvetési vitának gyors és sima befejezése a képviselőházban Bécsben kitünő benyomást keltett. Legelőször azon okból, mert bizonyítja, hogy a parlament vezetése erős és ügyes, a kormány elnökének és a többségnek állása rendíthetetlen, az aktuális kormány állandóságát pedig legbecesebb biztosítéknak tartják a legközelebbi idő nagy vállalataira nézve, melyek Ausztriára ép oly fontosak, mint Magyarországra, mint nevezetesen a valuta rendezése és az adóreform.

Azután pedig azon okból, mert a magyar parlamenti tárgyalások sima menete lehetővé teszi a delegációk kellő időre való egybehívását, a mit az idén május 23-ára hisznek kiúzhetni és rajta is vannak, hogy az 1893. évi elbirányzatot minál okább legalább annyira elkészítsék, hogy a közös miniszteri értekezletek husvét után mindjárt tárgyalhassák azt és május közepéig megegyező eredményhez jussanak.

A hadügyminiszter ezuttal lényegesen meg fogja könnyíteni a két miniszterelnök és pénzügyminiszter

ellenőrző és korlátozó működését, költségvetése lehetőleg alkalmazkodik az utolsó izben engedélyezett keret-hez. Rendkívüli szükségletekre, mint tavaly, az idén is be fogja állítani azokat az összegeket, melyeket akkor töröltek, hisz ez kötelessége neki, mert különben az a látszata lenne a dolognak, mintha ama összegeket csak találomra követelte volna és nem a valódi szükségnek megfelelőleg; de ezuttal sem lesz hajlíthatatlan és a köteles ellenzés után annyival készségesebben fog alkalmazkodni a két állam kormányainak ellenállhatlan pénzügyi indokaihoz, minthogy nyilvánvaló dolog, hogy a valutarendezés mind a két államra új és jelentékeny áldozatokat ró és másrészt a kormányok az államháztartásban az egyensúly fenntartására nézve annál nagyobb elővigyázatira vannak kényszerítve, minthogy a valutarendezés minden erkölcsi hasznot elvesztene, és bizonynyal az anyagiból is sokat, ha összeesnek a csak oly nehezen és fáradságosan megszüntetett deficit feléledésével.

A delegátusok választása és a valutarendezés tárgyában beterjesztendő javaslatok szükségesnek tüntetik fel

az osztrák reichsrath mielőbbi összejövetelét, a mi husvét után néhány nappal csakugyan meg is fog történni; az ülések magától értendőleg csak a delegáció megnyitására tarthatnak, főleg mivel a delegációk az idén Budapesten üléseznek. Mindenesetre megkísérlik a bécsi forgalmi telepekről szóló javaslatok tárgyalásra hozását az alatt a néhány hét alatt, míg a reichsrath ülésezni fog.

Ha a különböző pártok, melyeket az osztrák képviselőház számlál, megakarnának egyezni, hogy az osztrák székvárosnak felesleges szószaporítás és vizálykodás nélkül megadják ezeket a felette szükséges munkálatokat és megnyitják a bevételi forrásokat, melyeket az említett javaslatok nyújtanak, bizony nagyon jól elintézhették őket még a nyári szünet előtt. A kormány nem fogja elmulasztani, tudatni az egyes pártokkal erre vonatkozó óhaját.

A német-liberális pártnak a valutarendezés és a bécsi vasutak bizonynyal kielégítő kárpótlást fognak nyújtani a csalódásért, melyet a cseh ki egyezés elnapolása által szenvedett.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Az ibolya kalandja.

— Korkép. —

Bús, novemberi nap volt, hideg szél csavargott, eső szitált, nedves köd gomolygott az erdőben. Még a varjak is náthásan károgtak az ágakon s a kis mókusz száz mogyoróért sem bujt volna ki a faodvából.

Ebben az elátkozott időben történt, hogy utolsó leveleit hullatta a rezgő nyárfa.

A hulló ezüst leveleket a poéták megszokták siratni. Mindenféle szomorú üzeneteket tudnak ők leolvasni ezekről a nyárfalevelekről. A ki azonban nem poéta, annak a falevéihullás egyszerűen azt juttatja eszébe, hogy micsoda jó meleg paplan lesz ez a száraz levélréteg az alatta teledő, sok száz, parányi életnek, a mik a televényben átalusszák a telet s a tavaszi nap-ugarak által felébresztve — elődugják fehér, kék, piros, sárga fejcskéiket s megesodálják egymáson a tavaszi virágdívatot.

*

Nagyon meleg volt már a nyárfalevélpaplan. Az a kis ibolya-bokor, a mely az ezüstös szemfedő alatt igen vig álmodott, arra ébredt föl, hogy nem türi már a tavaszi naptól áthevített takarót.

Addig ágaskodott, erőlködött, még kibujt a

paplan alul s kék szemci nevetve néztek bele az enyhe, sugaras, márciusi napba.

Az erdő még nem eresztett lombot, de millió rügyecske pattant föl perczenkint, új élet lehellelével töltve meg a levegőt.

Az ibolyabokor, amint jól körülnézte magát, úgy találta, hogy az idén egy kissé később ébredt föl, mint tavaly. Onnét gondolta, mert alig tudott ráismerni arra a mókusra, amely a szomszédos vén fa odujában lakott s amelyet még tavalyról ismert. A mókusnak az idén rettentően kopott volt a bundácskaja (a tavaszi kaputot még nem vette föl), ami arra mutat, hogy hosszú volt a tél.

A kis kopott mókussal azonban nem sokáig tördöt az ibolya. Megpillantott maga mellett egy kristálytisza harmatcseppet s abban nézegette magát, nagy tetszelegve, mindaddig, míg a tükröcske el nem párolgott a nap hevében.

Attól kezdve az ibolya unalmasnak találta a napon való, magános sütkérezést. Azt gondolta magában, hogy bárcsak eljönne az a kis lány, aki tavaly ilyenkor erre járt és elvitte őt innen. Az ibolyaszédő lány kezéből akkor egy csinos urfi gomblyukába, onnan pedig egy csodaszép nőkeble fölé került s ott hervadt el — igen kellemes körülmények között.

Azonban az idén nem jött el a kis leány,

hanem eljött helyette alkonyattájt egy nagy, hosszulábu legény — puskával, fajdkakastollas süvegben. A nagy legény, miután tiz szalonkát elhibázott, vigaszul ibolyakeresésre adta a fejét s addig mászkált négykézláb, míg le nem szüretelte az egész erdő rész ibolyatermését.

*

A kis ibolya megrémült, mikor a hosszú ember csontos ujjai közé került, amiken még érzett a puskapor s amikre, kicsibemult, hogy ártatlan szalonkák vére nem tapadt... Mit fog velem csinálni ez a nagy, kegyetlen, zord puskás, rettegett magában az ibolya és kezdte banni erősen, hogy nem maradt a paplan alatt legalább még ma.

A szalonkák vérengző üldözője azonban igen gyöngéden tartotta ujjai közt az ibolya bokrátát s füttyörészve szedte hosszú lábait s egy félóra múlva — már öreg este volt — egy ház előtt állott meg. Akkor már nem füttyörészett, halkan szedte nagy csizmás lábait s szivdobogva állott meg az egyik ablaknál.

Kopogtatott.

Egyszer . . . kétszer . . . még egyszer.

A hosszulábu legény hallgatódzott, de csak a saját lazaz szivverését hallotta . . . Mélyen alszik — gondolta magában — vajjon miről, kiről álmodik? Bizonyosan nem a felől a buksi ura felől, aki most száz

A koronázás negyedszázados évfordulójának megünneplése tárgyában Somogy-megye tudvalevőleg kérvényt intézett a képviselőházhoz, mely a kérvényt kiadta az egész kormánynak. E kérvény, mely az ország többi törvényhatóságai is hasonló irányu mozgalomnak képezi kiindulás pontját, a következőket foglalja magában:

„Tekintettel azon örök nevezetességű mozzanatra, melyet a koronázás ténye mint alkotmányunk helyreállításának tulajdonképeni sarkpontja, hazánk történelmében képez; tekintettel továbbá azon főkelt szellemre és lovagias törvénytiszteletre, mely felséges urunkat nemcsak mint fejedelmet, hanem mint embert is a nagyok közé helyezi; és tekintettel végül azon rajongó szeretetre és törhetlen hűségre, mely a nemzet millióit a világ legalkotmányosabb uralkodójához fűzi: tiszteletteljesen kérjük a képviselőházat, hogy a kiváló jelentőségű nap méltó megünneplése céljából intézkedni méltóztassék.”

Magyar udvartartás. A „Neue Freie Presse” budapesti levelezője a következőket közli: A magyar képviselőház szombati ülésében történtek megérdemlik a politikai körök teljes figyelmét. Az a mód és modor, melylyel a szélsőbaloldali urak az udvartartás kérdését tárgyalták, lényegesen különbözött az előző évektől, s nagyon emlékeztetett arra a modorra, melylyel az ily kérdéseket az angol parlamentben szokták tárgyalni. E tárgyalások éppen mérsékeltükénél fogva tartanak igényt figyelemre, valamint az a körülmény is említésre méltó, hogy a külön udvartartásnak rögtön való behozatalát kívánó határozati javaslat csak 28 szavazattöbbséggel vette el. Igaz, hogy a képviselőház ülésegyéren volt látogatva, s különösen a szabadelvűpárt soraiban nagy hézagok voltak. De e párt a szavazás alatt még nagyobb hézagokat mutatott, mint pár perczel az előtt, s így határozottan mondhatni, hogy a kormány párt több tagja eltávozott az ülésről, hogy ne keljen szavaznia a javaslat ellen. Ezek mind kicsinyesek, vagy ha úgy tetszik: kicsinyességek, de éppen azért hatottak széles körben lehangolólag, mert könnyen elkerülhető kicsinyességekről volt szó. Az a körülmény, hogy a képviselőház ünnepélyes megnyitá-

sánál majdnem kizárólag osztrák udvari méltóságok ténykednek, továbbá, hogy a budai várpalota személyzete kizárólag olyanokkal van betöltve, akik nem tudnak magyarul, de első sorban az a körülmény, hogy az általános audiencia folyamán kellett a képviselőház elnökségének bemutatnia magát a felségének, ezek a körülmények, a lakosságnál azt a téves nézetet keltették, hogy mindez készakarva történik, s hogy az udvarnál bizonyos ügyek elintézésével megbízott személyek arra tekintettek, hogy a dualizmus ellen demonstráljanak. Ily körülmények közt politikai szükség volt, hogy a szélsőbaloldali deklamációival szemben a kormány Wekerle által a már említett nyilatkozatot tésse.

A „Torontál” közönségéhez.

Egy negyedéve már, hogy Torontálmegye hazafias közönségének buzdító támogatása mellett, napi lappá alakult át a „Torontál”.

A „Torontál” szerkesztősége tudatában volt e vállalkozás fontos missziójának és nehézségeinek. Egy minden ízében magyar lapot adtunk az olvasó közönség kezébe, mely politikai pártállása mellett a megyei érdekek lelkiismeretes képviselője volt ama nevezetes változás óta, hogy a „Torontál” megijodva és a mai zsurnalisztikai követelményeknek megfelelő modern átalakulásban folytatja huszonegyedik évfolyamát, és célunk elérésére az anyagi áldozatokban elmentünk a legmesszebb menő határig, fősúlyt fektetve nap-nap mellett arra, hogy jól értesítsünk és a jóízű hangján írjunk.

Az új évnegyed kezdetén tehát bizalommal fordulunk a „Torontál” olvasóközönségéhez, abban a reményben, hogy becsületes hazafissággal és lelkiismeretes gonddal való igyekezetünkben programunk hű beváltását látva, jövőre is lehetővé teszi azt, hogy lapunk törhetlen szívóssággal folytassa a magyarság és a megyei érdekek képviselőjében elvállalt misszióját.

Nagy gonddal leszünk jövőre is távirati értesítéseink tökéletesítésére, és továbbra is abban a helyzetben lesz a „Torontál” közönsége, hogy a képviselőház tárgyalásairól még az nap délután — tehát az összes fővárosi lapokat egy egész nappal megelőzőleg — értesüljön a lehető legterjedelmesebb távirati közlésekben.

Tárczarovatunkat ezután is az eddigi eredeti és változatos színvonalon fogjuk fenntartani és eredeti, valamint fordított regényeink gondos megválogatásával együtt azon leszünk, hogy e két rovattal a család minden egyes tagja megtalálja a magának tetsző szórakoztatva oktató olvasmányt.

Hirrovatunkban igyekezni fogunk Torontálmegye és Nagybecskerek város közéletének hű tükrét adni, tartózkodva minden olyan közléstől, mely lapunkba a személyeskedés tendenciáját és hangját akarná bele vinni.

Közgazdasági közleményeinket, a körülmények lehetőségével számolva, oda fogjuk fejleszteni, hogy „az ország granariuma”-nak vitális érdekei minél jobban istápoltságban e fölötté fontos rovattal.

Politikai programunk marad a régi és minden más meggyőződést tisztelve, rajta leszünk, hogy fölöslegesen ne politizáljunk, hanem inkább e megye lelkes magyarságának segélyével minél magasabbra emeljük azt a fáklyát, mely e jelszavunkat világitja be: Előre és magyarul!

Nagybecskerek, 1892. márczius 30.

A „Torontál” szerkesztősége.

Április elsejével új előfizetést nyitunk a „Torontál”-ra és fölívjuk lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése április elsején lejárt, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítan szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be.

mértföldre innen járja az erdőket, de nem azért — hogy szalonkára lessen, annál kevésbé, hogy ibolyákat szedjen, hanem hogy talpákat vásároljon össze...

A nagy legény még egyszer megverte csontos ujjá végével az ablakot.. Hosszu bajusza alatt egy mosoly villant el. Ha én rólam álmodik, annál jobban meg lesz lepve, ha itten lát elevenen.

Mintha a függöny villant volna odabenn s valaki kinézett volna. A sötétségben káprázott a vadász szeme s az erőlködéstől, hogy lásson, tűzkarikákat hányt.

— En vagyok, édes, nyisd föl az ablakot. Van valamim a számodra... suttogta mély, indulattól reszkető hangon.

Az ablak csöndesen fölnyílt. A vadász odalépett egészen; szemei keresték a jól ismert fehér alakot; az ablakból kiáradó, kábitó illat közellétét sejtette az imádott asszonynak... A vadász hangja izzott a vágytól.

— Mari, jöjj közelebb, én vagyok, Károly. Elhoztam a tavasz legelső virágát.

Mintha valami tompa, mély sóhaj szakadt volna föl odabenn valakinek melléből.. A vadász kezdett türelmetlenkedni.

— Gyere hát, kicsikém.. nézd, itt van.

És, kezeiben az ibolyával, benyult az ablakon.

A következő pillanatban kiragadták kezéből az ibolyát. Odavágták a szeme közé, ezzel a szóval, hogy:

— Gazember!

És az ablak becsapódott.

*

A vadász elképedt.

No — gondolta magában ez aztán bolond egy történet. Az ura itthon van. Rajtacsipett. Ami a legezdarabb, olyan szót vágott a szemem közé, a mit egy tartalékos hadnagynak nem szabad lenyelni... Az ördög tudja, mi lesz belőle, akármilyen lesz, ha már lesztem az ibolyát, én biz' nem hagyom itt.

És a vadász lehajolt a földre s egy szálguyfa világánál összeszedte a szétszórt virágokat.

*

Másnap délután az ibolya, már erősen hervadóban, viszontlátta az erdőt, hol fölébredt.

Amint ott szétnézett, látta, hogy az ő jól ismert mókusa rémülten szalad a fa legcsucsára. Volt is oka a mókusnak ilyen nagy pánikra. Ridegségig komoly, semmi jót nem sejtető alakok csoportosultak oda lenni a fák alatt. Négy fekete ruhás ember félrevonult, iszonyuan összevont szemöldökkel tanácskozni kezdett. Két más ember, egyik feketében, a másik csillogó, fényes ruhában szemközt állott egymással. Ismét két másik, bőrtáskával a hónuk alatt egy fa

mellett húzódtak meg... A mókus, ki nem először látott itt eféle gyanus csoportosulásokat, tisztába volt vele, hogy itt nem jó dolog van készülöben; igyekezett a bőrét biztonságba helyezni.

*

Az ibolya, egy aranyos gomb mellé tűzve, ott pihent a hosszú legény domboru, széles mellén s nem értette a dolgot, hogy miért került ő vissza ismét az erdőbe, s hozzá még ilyen komoly, kevésszavú emberek társaságában.

Amint ezen tünődött, hallotta, amint az ő gazdája, a hosszú bajusz alatt, ilyenformán suttogott magában.

— Micsoda gyilkos szemmel néz rám az a buksi. Bizonyosan ez az ibolya ingerli, amivel tegnap a feleségét kinalgattam... Bolond az eset, de legbolondabb, ha megiszom a levét... Ni, hogy célba vett ez a dühös Dandin György!... Jól tartja a csövet — a semmirevaló!

Egy dörrenés, — aztán egy másik... és a hosszú legény, a fényes egyenruhában végig terült a földön s az ibolyát elfutotta valami sűrű, meleg nedvesség s azon vette észre magát, hogy kék ruhája biborpirosra vált... Egész felüdült a jó, meleg fürdőtől... a vértől, a mely ő miatta folyt ki.

Romantikus.

Együttal kérjük elvtársainkat és lapunk barátait, hogy a „Torontál“-t minél szélesebb körben terjesszék szíveskedjenek.

A „Torontál“ előfizetési ára:

Egész évre	12 frt
Félévre	6 frt
Negyedévre	3 frt
Egy hónapra	1 frt

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küldünk, egyszerű levelezőlapon való megkeresésre.

A „Torontál“ kiadóhivatala.

HIREK.

— **A róm. kath. iskolaszék** tegnap délután 5 órakor a női zárda gyűléstermében Schaeffer Antal pápai praelátus elnöklése alatt ülést tartott. Jelen voltak: Binder Lipót dr., Francz J. L., Steinitzer Géza, Grandjean dr., Orso dr., Brájer dr. iskolaszéki tagok és Geiger Alajos jegyző. Elnök bemutatja Tóth M. Paula és Pullants M. Viktoria nővérek oklevelét, melylyel mint felső leányiskolai tanítónők képesítették. Az iskolaszék örömmel veszi tudomásul az iskolánővérek buzgalmát s ebbeli örömeinek és elismerésének jegyzőkönyvileg kifejezést ad. A nővérek ezen szorgalma annyival örvendesebb, mivel az említett vizsga letételével az intézet is emelkedett, a mennyiben az most egy felső leányiskola minden kellékével rendelkezik. A gyűlés jegyzőkönyvileg kifejezi sajnálkozását Gerner Ferencz elhunyt felett, ki egyike volt a legbuzgóbb iskolaszéki tagoknak. A husvéti szünidőt az iskolaszék április 12—20-áig állapítja meg. Elnök az ülést háromnegyed 6 órakor bezárja.

— **Ipar-szakiskolák Nagybeeskereken.** Zseniális kereskedelmi miniszterünk, kinek figyelmét semmi sem kerüli el, segíteni akar a mi nyomoruságunkon is, mely az ipari szakoktatás terén mindinkább érezhetővé válik. Mint a temesvári kereskedelmi és iparkamarának a helybeli ipartestülethez intézett átiratából értesülünk, a miniszter két iparszakiskolát, esetleg tanműhelyt szándékozik Nagybeeskereken felállítani. E célból a kamara kiküldte titkárát, Strasser Albertet, ki egy f. hó 10-én vasárnap délután 4 órakor tartandó értekezleten fog a tárgyról a helybeli iparosvilágnak referálni. A tárgyra magára bővebben visszatérünk.

— **Estély a kaszinóban.** Az az életrel való eszme, melyet a kaszinótársaság legutóbbi közgyűlésén megpendítettek, hogy tudniillik a kaszinó a tagok és családjaik részére havonként többször társas estélyeket rendezzen, úgy látszik te tet őlt nem sokára. A kaszinó vigalmi bizottsága ugyanis a tárgyban ma este fél hat órakor a kaszinóban ülést tart. Ezen fogják megállapítani, hogy a legelső társas estélyt mikor tartják meg s minő programmal. Ugy értesülünk ugyanis, hogy az első estély hangversennyel lesz egybekötve, melyre már többen megígérték közreműködésüket.

— **Haláleset.** Mint részvétellel értesülünk, Szepessy Károly megyei árvaszéki könyvvezető elvesztette nejét, született nedezzei Nedeczky Ágotát. A temetés tegnap a közönség nagy részvéte mellett ment végbe. A család a következő gyászjelentést adta ki: Alólirottak mély elszomorodott szívvel jeleltik, felejtethetlen és hön szeretett hitves, anya, mostohaanya, nővér és sógornénak, Szepessy Károlyné, szül. nedezzei Nedeczky Ágostának, folyó évi április hó 2-án, éjjeli fél 10 órakor, élte 42-ik évében, rövid, kínos szenvedés után történt gyászos kimulását. A boldogult hült tetemei f. hó 4-én d. u. 4 órakor fognak r. kath. szertartás szerint örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 5-én

d. e. fél 8 órakor fog az egek Urának bemutatni. Az örök világhosszág fényeskedjék neki! Nagybeeskerek, 1892. április 3-án. Szepessy Károly, mint férj. Károly, Titus, József, Jenő, Rafael, Etelka, Vilma, mint gyermekek. Stefánia, Gabriella, Raffaella, Sára, Márta, Benő, Gedeon, mint testvérek. Ederer Antal, Travnik Pal, mint sógorok.

— **Tüzesetek a megyében.** Szerb-Ittebe községében — mint levelezőnk írja — márczius hó 30-án délelőtt nagy tűz volt, mely elhamvasztotta Hoffmann és Grünwald-zege tulajdonát képező és a hajózási Begacsatorna balpartján magánosan álló gőzfűrészs és gőzmalom telepét. A tűz a faraktárban a gépház közvetlen közelében támadt. Az ok eddig kipuhatolható nem volt. A tűz terjedését a szél és azon körülmény, hogy a telep távolsága miatt a tűzifecskendők a tűz keletkezésétől csak egy félóra múlva érkeztek meg, mozdította nagyban elő. A leégett épület szilárd anyagból épült és cseréppel fedett, de közvetlen közelében sűrűn összehalmozott épületfaraktár volt. A gőzmalom, a magtár és a tisztviselői lak egészben, a gőzfűrészs és gépház részben, a tisztviselői lakban levő összes butorok, az egész terményraktár és a faraktár legnagyobb részben égett el. A kár eddig pontosan megállapítva nincs, hozzávetőleg azonban 83,000 frtra tehető. A termény készleten kívül minden tárgy és épület a bécsi biztosító társulatnál 86,000 frt. erejéig volt biztosítva. Megemlítetik még, hogy Dóczy Mihály, Gatteres és Burján Sándor főgépész különös bátorságot tanúsítottak a tűz alkalmával úgy annyira, hogy a gépház és gőzfűrészs részbeni megmentése leginkább nekik köszönhető. — Szerb-szentmárton községében márczius 29-én éjjel szintén tűz volt, mely Ognyanov Anka ottani lakosnő nádfedelű házat pusztította el. A kár 900 fitot tesz. Az épület a „Phoenix“ biztosító társulatnál volt 1865 frtig biztosítva. A tűz oka eddig megállapítható nem volt. A tűz keletkezésénél szélcsend uralkodott és ez gátolta a nagyobb veszedelem bekövetkezését.

— **Eljegyzés.** Reiter Mór, a nagybeeskereki Engel-féle gőzfűrészs-gyár derek hivataltoka, e hó 3-án jegyezte el Szegeden a szép Blantz Málvin kisasszonyt, Blantz Vilmos kereskedő leányát.

— **Száz forint az utcán.** Bővebben lehetnek a temesváriak a pénznek. Közélebb egy ropogós százazas hevert az utcán, s nem vette fel senki. Végre a rendőrség akadt rá, s most keresi mindenfelé a gazdáját, a ki mindedig nem került elő. A mi rendőrségünkhöz is átírt, hogy hátha valami beeskereki ember hagyta azt a százast Temesvárott? De hát azt alig hiszszük. Nálunk megbecsülik a százazokat, s ha a mieink közül vesztette el volna valaki bizonyára jelentkezett volna már régen.

— **Egy titokzatos zsebkendő.** Egy elegáns, fehér selyem zsebkendő hever a rendőrség asztalán. Virágos, csipkés széllel, a legújabb divatu likacsos tűzéssel s öklömmi nagy ó-német bötükből összekombinált monogrammal.

Valami édes, kábitó illat szállt ki a selyemdarabkából. Szinte hozzá képzelt az ember egy karesu, rengő termetet, egy Girardi-féle tavaszi toalettet, egy svédkezyüs kezecskét, a mint a brokat derék elől szögbeftető csicske alá szoritja a zsebkendőt úgy, hogy a csipkés szélezet és a színes monogram kimaradjon.

Andrásék deliziával tapogatták meg tenyereikben s valami titkos, pajzán öröm sugárzik le arcaikról: — Ah! ezt a becses jószágot nem hirdetjük ám ki.

És megsimogatják vele szőrös arcaikat. — Milyen kellemes. Bizonyára a bájos elvesztő is simogatta vele üde képét.

De ni ni, valami kemény kicsi tárgy van a zsebkendőben.

Figyelemmel bontogatják ki s kiesett belőle egy egészen közönséges — bakagomb . . .

— **Sonkatolvajt** csipett el ma reggel a csendőrség Német-Elleméren. Az atyafit Topaniczky Gyókanak hívják s az éj folyamán tört be egy német elleméri földműves házába, a honnan ellopta készletben levő sonkákat, nagy mennyiségű zsirt és egy pár csizmát, a mi éppen a lábára illett. A hat sonkával aztán reggel bejött Becakerekre s felkereste egy ismerőst, a ki már több ízben vásárolt tőle hasonló portékát. A csendőrség azonban az itteni rendőrséggel együtt nyomában volt s elcsipte az atyafit. Most pedig az orgazdát keresik, a kinek a nevét a tolvaj nem tudta megmondani.

— **Bárányok veszedelme.** A helybeli mészárosmesterek indították meg a mozgalmat, hogy a faluról jövő elárúsítók a jövőben ne árulhassanak járlat nélkül bárányt. Kivánságukat jogosnak találta a rendőrség és most figyelmezteti a közönséget, hogy a bárányokat csak járlat mellett vásárolja meg. Ez pedig egy kis kényelmetlenséggel is van összekötve a közönségre nézve, mert bizony sokszor órák hosszaiig kell a vásárlónak várakoznia, míg a hivatalban a járlatot kiállítják.

Irodalom és művészet.

Színház.

* „A kis molnárné“ tegnap esti előadása ismét szép számu közönséget vonzott a színházba, és az előadás hatása éppen olyan élénk és zajos volt akár az első előadás alkalmával.

* **Rónainé-Balogh Etel** asszony mai jutalomjátéka nagyszabásúnak ígérkezik. A pénztár valóságos kis ostromnak volt ma egész nap kitéve, és nagyon ajánlatos lesz az esti órákig a jegyek iránt intézkedni, mert a mai műsor minden tekintetben fölkeltheti úgy a kíváncsiságot, mint az érdeklődést.

* **Vendégszereplések** veszik nemsokára kezdetüket a színházban, mihelyt a köteles jutalomjátékok lejátszatnak. Egész bizonyosan mi sem értesültünk e vendégszerepléseknek sem az idejéről, sem pedig arról, hogy kik fognak föllépni e vendégszereplési ciklusban, és így az igazgatóság sikerült titkolódzása folytán egyik temesvári lapársunk után értesíthetjük olvasóinkat arról, hogy Jászai Mari, Hegyi Aranka és Margó Czélia vendégszerepléseiről van szó. Kérdéses lapársunk e hirtel kapcsolatban azt a magyárosodás szempontjából érdekes megjegyzést is teszi, hogy mind valószínűbbnek tetszik, hogy Nagybeeskereken a szerb és német színeszet ma holnap zárt ajtókra fog találni. Felesleges megjegyeznünk, hogy e hír valóulásának minden tekintetben örülni tudnánk.

* **A „Vasárnapi Ujság“** április 3-iki száma 24 képpel, a következő tartalommal jelent meg: „Comenius Ámos János.“ (Arcsképpel.) Harfagar Harold. — Heine költeménye, fordította Vargha Gyula. — „Epiogrammak.“ — „Orosz történetek: A becsület utján“ Elbeszélés, írta Jermolov Iván. — „Aradvarmegye a középkorban.“ (9 képpel: 1. Világos vára. 2. A solymosi vár belseje 3. Boros Jenő vára jelenleg. 4. A bizerei apátság romjai Glogovácson. 5. Római sáncz a szabadhegyi határban. 6. Nádasdy Tamás nádor arczképe. 7. Az aradi gyűlés, Márk krónikájából. (1358.) 8. Fransepán Beatrix, Corvin János özvegyének arczképe. 9. Szegedi Kis István, az első magyarországi reformátorok egyike.) — „Párbaj a tengeren.“ Angol elbeszélés. Irta Goodman G. I. (Képpel.) „Képek Szerbiából.“ (9 képpel: Katics Demeter, a szerb

szkupstina elnöke, Gyorgyevics Mihály külügyminiszter, előkelő szerb nők, képviselők arczképei, királyi gárdisták és földmivesek.) Strausz Adolfól. — „Az 1892-iki nagy háboru.“ (Képpel: „A szultán az angol hadsereg főparancsnoka kíséretében szemléli a Boszporusba vonuló angol hajóhadat.“) — „Nemzeti színház: A „Thermidor“-ból. (Kétképpel) — „Byron „Don Juan“-jából.“ Abrányi Emil fordítása. — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Sakkjáték; Képtalány, stb. rendes heti rovatok.

* A „Képes Családi Lapok“ ez évi 14-ik számának tartalma a következő: A korcsillámai. (Regény.) Irta: báró Horváth Miklós. — Hogy kell az asszonyokkal bánni (Költemény.) Inczedy Lászlótól. — Csokonai Vitéz Mihály. Tolnai Lajostól. — Az új üstökösről. — Nagy Jancsi. (Elbeszélés.) Serly Antaltól. — Gondolatok. — Ha majd a gólyák... (Költemény.) Torkos Bélától. — Uti naplóból. Váradai Antaltól. — 100 forintos bankó. (Beszélyke.) Csillag Mátétól. — Császári gaztettek. (Regény. Folyt.) Ford. Bába Pál. — Humor. — Mindenféle: Hét tükre. Képeinkhez. Irodalom és művészet. Hymen.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, április 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőházi mai ülésén folytatták a költségvetés részletes tárgyalását. Bolgár Ferencz és Polónyi Géza vettek részt a tárgyalásban. Polónyi ma egyiket mondta legnagyobb mondásainak, a mennyiben kijelentette, hogy a mult országgyűlés delegációjának határozatai: az országgyűlésre nem kötelezők.

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter hatalmas érveléssel tette semmivé a bombasztikus állítást.

Végül Szapáry Gyula gróf kormányelnök szól, mire a közügyei költségek tételei elfogadtattak. Ez alkalommal a nemzeti párt is a kormányval szavazott.

A tárgyalás folytatván, a rendes költségvetések egészen a nyugdíj tételéig elfogadtattak.

A szabadelvű pártkörből.

Budapest, április 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az országgyűlési szabadelvű párt tegnap délután Podmaniczky Frigyes báró elnöke alatt ülést tartott, melyen a földmivelési tárca költségvetését tárgyalva, azt minden változtatás nélkül elfogadták.

Forongás a függetlenségi pártban.

Budapest, április 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A függetlenségi pártban egy idő óta nagy forrongás, elégedetlenség uralg Irányi Dániel elnök ellen. Ez az elégedetlenség, a szombaton megtartott és igen viharos lefolyású ülésen egészen leplezetlenül tört ki, és többen nyomban ki akartak lépni a pártból. A kilépni szándékozókat némileg elterelték szándékuktól, de a válságot nem sikerült eloszlatni.

Megtámadott mandátumok.

Budapest, április 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Tegnap délután ismét két

mandátumot tárgyaltak a képviselőház bíráló bizottságai. Az egyik Sima Ferencz, a tápéi kerület képviselőjéé, melyet elhalasztottak; a másik a dévai kerület, melyet ifj. Abrányi Kornél képvisel. Ennél a mandátumnál úgy a vád, mint a védbeszéd elmondattak s holnap — kedden — következnek a replikák, melyek után a bizottság meghozza határozatát. Hir szerint mindkét mandátum megtámadása mellett oly gyöngye érveket hoztak föl, hogy igazoltatásuk valószínű.

Samassa lemond.

Budapest, április 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Két nap óta az a hir tartja magát, hogy Samassa egri érsek lemond. E tervének Samassa, már a székesi püspök föl szentelése alkalmából mondott beszédjében kifejezést adott. A hir természetesen sokféle kombinációra szolgáltat alkalmat.

Szenzációs mozgalom.

Budapest, április 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Beavatott körökben beszélnek, hogy a reformátusok körében nagy mozgalom indult meg. Tudomásukra jutott ugyanis, hogy a kath. lelkészek közül néhányan kijátszva az 1868-iki törvényt, mely szerint a vegyes házasságból származott fiu az atya, a leány pedig az anya vallására keresztelendő, — reverzálíst vesznek a szülőktől, hogy mindkettőt a katolikus vallásra keresztelik. A reformátusok már egy értekezletet is tartottak Tisza Lajos gróf és Szilágyi Dezső igazságügyminiszter vezetése alatt. Hir szerint a király elutasítása is ezért halasztatott el, mert Ő Felsége elnöke alatt minisztertanács volt, melyen jelen volt Vaszary hercegprimás, Kálnoky külügyminiszter is. Az ügyről Kálnoky utján fog állítólag a pápa értesített.

Nagy katonai botrány.

Baja, április 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az itteni „Bárányszálló“-ban, tegnap este véres katonai botrányt rendeztek a huszártisztek és kis hja, hogy az esetnek végzetes következményei nem lettek. Cserépy huszárfőhadnagy ugyanis az étteremben mulatozás közben Dankó Gábor cigányprimást fején a kardjával megsebesítette, mert a primás bizalmaskodott vele. Amint Cserépy főhadnagy később kiment az étteremből, Dankó primás orvult megtámadta és pofon ütötte a főhadnagyot. Cserépy főhadnagy erre kardot rántott, mire az egész cigányzenekar rávetette magát, mit látva az összes jelenlévő tisztek szintén kardot rántottak és folyton vagdalkozva elmenekültek, miközben üvegeket és székeket hajítottak a tisztek fejébe a cigányok. Cserépy főhadnagy az uton aztán előrendelte az őrzőket, de később meggondolva a dolgot, haza küldte. A véres botrányt, melynek súlyos következményei lehetnek, a tisztek körében röstelik legjobban.

Öngyilkos katonák.

Budapest, április 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Pozsonyban Fasbinder

József utász-katona agyonlőtte magát, mert a főhadnagya köpenyébe, mialatt az szabadságon volt, molyok vették be magukat. Fél a büntetéstől.

Nagyszombaton NiksaWladimir káplár a 71. gyalogezrednél, mivel szeretője elhagyta s a káplár atyjához ment nőül, — agyonlőtte magát.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözdéről.

Budapest, április 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Buzakinálat és vételkedv egyaránt mérsékelt. Forgalom 6000 métermázsza. Az árak szilárdak maradtak. Egyéb változatlanul lanya.

Határidő-üzlet.

Buza tavaszra 9.68—70.

Buza máj.—jun. 9.41—43.

Buza őszre 8.74—76.

Tengeri máj.—jun. 5.21—23

Zab tavaszra 5.83—85.

Kap-repcze 12.50—60.

Vegyes közlemények.

— A vetések állása és a mezőgazdasági állapot márczius 20-tól április hó 2-áig bezárolag a földmivelésügyi miniszteriumhoz beérkezett jelentések alapján a következő volt: A magasabb hegyi vidékek kivételével a hó országszerte elolvadt s ennek következtében a gazdasági munkálatok is általában véve napirenden vannak; az alföldi részeken mint mindig, úgy most is legtöbbször haladtak a munkálatokkal, itt már a tavasziak elvetésével nagyobbára elkészültek, sőt helylyel-közzel a koraiak kikelték, a későiek pedig többnyire szépen csiráznak. Esőre azonban szükség van, mert úgy a tavasziak, mint különösen az ősziak nagy szükségét érzik a kellő nedvességnek. A február hó végén vetett zab szép egyenletesen kikelt, jól bokrosodik. A burgonya ültetése is megkezdődött; a szőlőkben is folynak a munkák, de sok helyen panaszkodnak a gazdák, hogy a szőlőveszteszök rügyei elfagytak. Az őszi gabonanevények között sok a gyenge vetés; száraz fagy és hideg északi szelek nagyon megviselték, néhol e miatt főlzántják s tavasziakkal pótolják. A bekövetkezett enyhe időjárásban a jobban telet gabona jól fejlődik, szép zöld és bokrosodni kezd. A repcze és részben az őszi árpa is sokat szenvedett; az alföldön ép úgy, mint általában az országban, a hol termelik, mindenfelé kisebb nagyobb mértékben megritkult, ezenkívül különösen a repcze sok helyen egészen kiveszett; a megmaradt árpa és repcze kielégítően gyarapodik. Takarmányneműekben nincsen hiány; a mesterséges kaszálók is kiujultak. Rovarok és egerek szörványosan kárt okoznak.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1892. április 4. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Oreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli sulyban) 46—46¹/₂ krig. Oreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) 45—45¹/₂ kr. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 47—47¹/₂ krig. Fialat közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 47—47¹/₂ krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 47—48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 46—46¹/₂ kr. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 46 47 krig. Könnyű (páronkint 220 kilogramm terjedő sulyb.) 47—48 krig. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban) 46¹/₂—47¹/₂ krig. Közép (pkint 220—260 klgr. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 46 46¹/₂ krig. Sertéslelészám 1892. április hó 1-én volt készlet 154338 drb. 1892. apr. hó 2—3-án felhajtott 4847 drb. 1892. apr. 2—3-án elszállított 1667 drb. 1892. apr. hó 4-én maradt készletben 157518 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet csendes.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta —

Jurkovic Aladár.

(30-ik folytatás.)

Iván újból járkálni kezdett:
— Miért? Miért?... Hát egyszerűen azért, mert... Eh, mit habozom!... Hát mert szeretem azt az asszonyt! Mert imádom! Mert minden gondolatom, minden vágyam az övé! Mert boldogságot okoz már az is, hogy vele egy városban lakhatom, hogy láthatom néha s hallhatok róla! Ostobaság, aljasság, szemtelenség, tudom!... De mit tehettek róla, ha így van?... Oh, gyermek, gyermek!... Ha fogalmad volna azokról a rettentő küzdelmekről, a melyeket én vívok magammal!... Ha szivedben éreznéd azt a perzselő lángot, a mely kinez, gyötör folyton s nem hagy nyugtot soha!... Ha te állnál harcban a lelki ismeretteddel, mint a hogy harcban állok én s neked kellene hallgatnod azokat a rettentő vádakat, a melyekkel elhalmoz! És tulkiáltja nappal a zajt s elüzi éjjel pilláidról az álmot! Ha te szeretnél olyan vadul, szenvedélyesen és eszeveszeten, mint én!... Ha a te ereidben folyna vér helyett izzó láva, a mely éget, lángol szüntelenül, mit tennél akkor te? Vajjon másként cselekednél?... Oh, gyakran azt hiszem, meg kell örülnöm! És felugrom fekhelyemről csendes éjeken, fegyvert ragadok s vérben forgó szemekkel, tajtékzó ajkakkal, mint egy vadállat rohanok neki az ajtónak, hogy megöljek mindenkit, felforgassam az egész világot, csak azért, hogy egy pillanatra legalább, a magamévá tegyem!... Aztán lecsillapodom újra!... Elhatározom, hogy elutazom. Messze, messze, a hova hire sem juthat annak, hogy ti éltek-e, vagy sem.... S becsomagolom bőröndjeimet... Nézd, ott állnak a sarokban, utra készen... S mikor már menni akarok, valami vissza von, itt tart, nem ereszt el!... És nem tudok elmenni!... Pedig hidd meg, szeretném magam is... De nem lehet, nem lehet!...
S egy székre roskadt s eltakarta arcát.
Anna félve hallgatta végig beszédét, mely izzó volt a szenvedélytől.
Aztán felkelt s csendesen így szólt:
— Akkor hát bevégeztem küldetésemet!
Iván intett:
— Ugy, ugy!... Menj s mond meg neki, hogy bocsásson meg, de nem mehetnek!
Anna megindult.
A mikor az ajtóhoz ért, Iván még egyszer megszólalt:
— Azaz... Várj csak... Megmondhatod neki, hogy ha ő kérne meg, akkor talán... Oh nem, bizonyosan elmennék!... Ha csak egyszer még, csak egy pillanatra is láthatnám s megszoríthatnám kezét... Ha eljönne, veled, s szólna!... Csak egy, egyetlen egy nyájas szót... És kérne, hogy menjek... Elmennék!... Azonnal... Rögtön... Esküszöm rá!...
Anna rémülten szólt közbe:
— Iván... Hova gondolsz!...
A férfi még mindig ott ült helyén. Kezével eltakarta arcát és motyogta:
— Csak mondtam!... De azért várlak...

Holnap.... Akkor igazán megszabadulna tőlem örökre!... Örökre!...
Aztán nem szólt többet semmit.
Anna még egy pillanatig nézte, aztán nesztelenül osont ki az ajtón.

XVIII.

A férfi, a ki Annát kocsin követte egészen a Kristóf-térig — Oktáv volt.
Ezen az egész napon nem jól érezte magát. Sebe olykor olykor sajogni kezdett s ilyenkor nem találta helyét. Folytonosan szaggatást, fájdalmat érzett mellében. Ilyenkor kedvetlen volt, mogorva és szótlan. Ebéd után szobájába vonult vissza és a pamlagra dőlt, hogy kipihenje magát. Pilláit azonban kerülte az álom. Nem tudott elaludni s fájdalmai így még élesebbekké, erősebbekké lettek. Felkelt s munkájához látott. Ehez sem volt türelme. Sajátságos nyugtalanság szállotta meg, mely nem akart véget érni. Elhatározta, hogy felkeresi Lillát. Végigvánszorgott a szobákon s Lilla boudoirjába ért. Lilla nem volt ott. Anna szobájában volt, a hol javában tanácskoztak a teendők felett.

Miután Anna öltözött, Oktáv nem mehetett oda.

Ott maradt hát a boudoirban s az ablakon át kinézett a ligetbe. A látvány sivár volt és unalmas. Oktáv csakhamar hátat fordított az ablaknak is s járkálni kezdett a szobában.

Az asztalon egy ujságlap feküdt, kiterítve.

Anna hagyta azt ott.

Oktáv unalomból olvasni kezdte. A lap régi volt és Oktáv szórakozottan lapozgatta. Egyszerre egy hosszú cikik felett nevért pillantotta meg, vastag betűkkel nyomva. Felkiáltott s olvasni kezdte. Komoran, összeránczolt homlokkal, lélekzetét visszafojtva olvasta a sorokat, a melyekben párbaja volt leírva s a melyekben félreértetlenül, nyiltan, hosszan volt megmagyarázva, hogy ki volt — Iván.

A mikor a cikik végére ért, olvasni kezdte azt újból.

Azt hitte, valami gonosz álom üz vele játékot.

Egyszerre megzörrent mögötte az ajtó.

Oktáv felugrott, gyorsan összegyürte az ujságot s zsebébe rejté.

Aztán szobája felé indult.

A mellében sajgó fájdalmat nem érezte többé. E helyett sajogni, fájni kezdett a lelke.

Gondolatai az első pillanatban kuszáltak voltak. Nem látott tisztán. Ezerféle kombináció merült fel lelkében, a melyek között nem tudott eligazodni s a melyek közül nem találta meg a kivezető fonalat.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskerei vasutvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. III. o.
Budapest ind.		7.00	7.4
Temesvár		9.50	11.30
Nagy-Kikinda		3.30	3.3
Karlova		4.34	4.1
Beodra		4.53	4.23
Török-Becse—Aracs		6.03	5.02
Kumán		6.33	5.22
Melencze		7.07	5.42
Ellemér		7.35	6.01
Nagy-Becskerek	érk.	7.59	6.18
Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	6.30	7.10
Ellemér		6.48	7.35
Melencze		7.11	8.08
Kumán		7.27	8.30
Török-Becse—Aracs		7.52	9.14
Beodra		8.27	10.00
Karlova		8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.12
Temesvár		—	4.40
Budapest		2.05	7.20
		8.40	—

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskerek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart		8.22	3.10
Lázárföld		8.50	3.48
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház		—	—
*Lajosmajor		—	—
Szárcsa		9.16	4.15
Szécsány	érk.	9.29	4.30
Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	9.39	4.74
Bóka		9.52	5.02
Kanak—O-Lécz		10.09	5.22
*Baráczháza 6a. sz. őrház		10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10.26	5.46
Györgyháza		10.36	5.58
Zichyfalva		10.48	6.15
Nagy-Margita		11.03	6.31
*Loudon-Tanya		11.10	6.40
Bethlen-Tanya		11.29	7.02
*Temes-Paulis		11.37	7.12
Versecz-Rét		11.44	7.20
Versecz	érk.	11.48	7.24

Versecz—Nagy-Becskerek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	U. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.35
Versecz-Rét		5.17	2.42
*Temes-Paulis		5.24	2.49
Bethlen-Tanya		5.32	2.57
*Loudon-Tanya		5.53	3.15
Nagy-Margita		6.04	3.23
Zichyfalva		6.16	3.35
Györgyháza		6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		6.50	4.02
*Baráczháza 6a. sz. őrház		7.01	4.10
Kanak—O-Lécz		7.13	4.19
Bóka		7.32	4.35
Szécsány	érk.	7.46	4.46
Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	8.01	4.56
Szárcsa		8.18	5.10
*Lajosmajor		—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház		—	—
Lázárföld		8.31	5.37
Nagy-Becskerek-Bégapart		9.22	6.04
Nagy-Becskerek	érk.	—	6.08

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos		5.67	10.14
*Fény		5.49	10.23
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	3.19
*Fény		7.02	4.02
Módos		7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.
A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Nyilttér. *)

Butorszállítás és költözködés.

*) Az o rovat alatt költöztért nem vállal felelősséget a szerk.

H i r d e t é s e k.

Znaimi ugorkák.

1 láda finom, kis boreczet-fűszer-ugorka 6 frt — kr.
 1 láda finom, közep boreczet-fűszer-ugorka 5 frt 50 kr.
 1 láda finom, közep só-ugorka 5 frt 50 kr.

üveg és ládával együtt.

Minden láda tartalmaz 8 üveget à 5 liter.

1 kilo ugorkamag, jótállva, „valódi znaimi“
1 frt 20 kr.

Ajánl Znaimból lefelé utánvét mellett

Zeisel S. M. Znaimban.

1 posta-hordócska (136—3.1)

legfinomabb tábla-ugorka,
 bérmentve minden osztr.-magy. postaállomásig, 1 frt 50 kr.

536. szám 1892.

Versenyárgyalási hirdetmény.

**A szerb-párdányi
 község ház újból építéséhez**

szükséges munkálatoknak biztosítása cél-
 jából **f. évi április hó 21-én,**
 d. e. 9 órakor a szerb-párdányi község-
 házban zárt ajánlati versenyárgyalás fog
 tartatni.

Felbivatnak vállalkozni szándékozók,
 hogy ezen 7380 frt 63 krra előirányzott
 munkálatokra vonatkozó zárt ajánlataikat a
 kitűzött nap délelőtti 9 órájáig az alólirott
 községi előjáróságnál annál is inkább nyujt-
 sák be, mivel a későbbben beérkezett aján-
 latok semmi szín alatt figyelembe vétetni
 nem fognak.

Bánatpénzül az ajánlott összegnek 10%-a
 melléklendő.

A tervezet és költségvetés alólirott elő-
 járóságnál a hivatalos órák alatt betekint-
 hetők.

Szerb-Párdány, 1892. márczius 29.

Fohsz György, **Radoszav Szóvra,**
 jegyző. (127—3.2) bíró.

232. sz. ki. 1892.

(134—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Bótos községben a jegyzői állás megüresedvén,
 ennek választás utján betöltésére határidőül folyó évi
 április hó 25-én, reggel 10 órája, Bótos község-házánál
 kitűzetik.

A készpénzbeli fizetés: évenként 400 frt és 100 frt
 utiálatány, továbbá 3 öl kemény tűzifa és szabad lakás,
 végre a helybenhagyott szabályrendelet szerint a ma-
 gánmunkálatok után járó díjak.

A pályázni óhajtok, a kik a magyar, német és szerb
 nyelvet írásban és szóval tökéletesen bírják; a jegyző-
 szigorlatot letették, felhivatnak, hogy a felszerelt kérvényt
 a választást megelőző napig alólirott nál benyujtsák.

Nagy-Becskerek, 1892. április 1-én.

Bakalovich,
 főszolgabíró.

!!Husvét!!

Minden darabon előnyomott szoros árak.	1 női esőköpenyeg	7 frt — krtól	feljebb egész a legfinomabb kivitelig.	
	1 „ szaketa	6 „ — „		
	1 „ kapos (hosszu galér)	10 „ — „		
	1 „ fikus (kurta csipke mantelett)	10 „ — „		
	1 „ mantelets	7 „ — „		
	1 „ tricotzubbonyka	3 „ 50 „		
	1 „ lawn tenis-zubbony	3 „ 25 „		
	1 leányka-esőköpenyeg 3—15 évesek részére	3 frttól		
	1 leányka szaketa 3—15 évesek részére	3 „		
	1 „ ruhácska 2—6 „	2 „		
	Mind a legújabb bécsi, berlini és párisi divat.			
	1 férfi felsőkabát	6 frt 50 krtól		feljebb egész a legfinomabb kivitelig.
	1 „ járókabát és mellény	24 „ — „		
	1 „ szaketa és mellény	20 „ — „		
1 „ saccoöltöny	6 „ 50 „			
1 „ nadrág	2 „ 50 „			
1 fiu-felsőkabát	5 „ — „			
1 fiu-öltöny	3 „ — „			

Reggeli köpenyek, papi felsőkabátok, salonöltönyök,
 mind a leggazdagabb választékban és legjobb divat szerint.

Kész ruháim igen szilardak és jól
 elkészültek és nem kell ezeket más készít-
 ményekkel elcserélni.

**Nagy szövetraktar mérték utáni
 megrendelésekre.**

Szoros és minden darabra előnyomatott árak.

Kovács Gedeon,

Hunyady-utca, Kupuszarovits-féle házban.

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan eszközöletnek, és olyan darabok,
 melyek nem tetszenek, minden vonakodás nélkül vissza-
 vétetnek és a pénz is visszaadatik. (129—3.2)

Schlick-féle vasöntöde és gépgyár

részvénytársaság BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCZI-UT. (91—18.4)
 Városi iroda és raktar: PODMANICZKY UTCZA 14. — Fiók-raktar: KEREPESI UT 77.

Gőz- és járgánycséplő-készületek.
 számos első díjakkal kitüntetett szab. Schlick-féle 2 és 3 vasu ekék,
 mélyítő- és egytetemes acél-ekék.
 eredeti Schlick- és Vidats-féle egyvasu ekék, talajmivelő eszközök,
 valamint Schlick-féle szab. „Haladás“ sorbavetőgépek.
 Takarmánykészítő gépek, daráló, őrlőmalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kévekötő és marokrakó
 arató-gépek és fűkaszó-gépek szállítató mezeli vasutak stb.
 Előnyös fizetési feltételek. — Legjutányosabb árak. — Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.